

la humanitat

Fundador: LLUÍS COMPANYS

Organ d'Esquerra Republicana de Catalunya - Febrer del 1946 - 11 Epoca - Núm. 8 Donatiu: 1 Pesseta

S'ha retrobat el bon camí

S'ha iniciat la darrera etapa que mena cap a l'alliberació de Catalunya i dels altres pobles hispànics. Les nostres masses obreres són les que, novament s'han posat a l'avanguardia de les forces democràtiques peninsulars. Primerament, d'una manera callada, però decidida, a Canet i a Blanes; després, amb una major amplitud i abast, a Sabadell i, sobretot, a Manresa, han fixat la direcció per on caldrà dirigir els nostres passos per tal d'arribar a la fita proposada. Les vagues, que avui han tingut un caràcter local però l'èxit de les quals ha estat formidable, ens donen la pauta de la força enorme que s'amaga en les actituds disciplinades i enèrgiques, que són els fruits de la unitat en l'acció i en el pensament, i que, conjuntament amb altres activitats i procediments que aconsellin les circumstàncies, posaran ben aviat en mans del poble la decisió del seu propi destí.

Calia, però, que veus autoritzades i responsables ens donessin, als catalans, el guiatge, l'orientació i les finalitats que havien d'ésser perseguides en aquesta hora de confusionisme i malestar per tal que no ens perdessim pels camins de la demagògia incontrolada o de la utopia inconseqüent. L'acció eficient i entusiasta dels patriotes que han trencat les primeres llances contra la tirania franquista, ha coincidit — amb rara

Acords del Govern de Catalunya

En les darreres sessions celebrades pel Govern de Catalunya, sota la Presidència del Sr. Josep Irla, i amb assistència dels Consellers senyors Josep Carner, Joan Comorera, Pompeu Fabra, Carles Pi i Sunyer i Antoni Rovira i Virgili, després d'aprovar-se per unanimitat la declaració política del 13 de gener del 1946, ja feta pública, s'han pres els següents acords:

Nomenar una ponència que estudiï i formuli un projecte de confecció dels Cens dels catalans residents fora de Catalunya.

Nomenar una ponència que estudiï i formuli un projecte de representacions, estructura i programa de govern.

Procedir a l'organització dels serveis de Recepció i Distribució dels articles que li siguin tramesos en concepte de solidaritat.

Fer les gestions que calguin, encaminades a salvar la vida dels patriotes empresonats o condemnats pel règim franquista, havent ja començat a fer les que urgentment exigeix el cas del català Ramon Via.

Adreçar, una vegada més, la seva encoratjadora salutació a tots els que resisteixen dintre mateix de la nostra Pàtria, i, ferm en la convicció que la resistència catalana no s'ha d'organitzar parcialment, i ha d'estar articulada a l'autoritat del Govern de Catalunya, reitera el seu decidit dropòsit d'arribar a l'estructuració eficaç de l'òrgan interior de la resistència.

En fer seves les declaracions del aresident amb motiu de la constitució de l'actual Govern, fetes el 14 de setembre del 1945, els Consellers declaren llur plena aquiescència al propòsit del President, d'ampliar el Govern a fi de reforçar el seu caràcter d'unió nacional.

oportunitat que solament és pròpia d'aquesta fluïdesa ànimica, capaç d'unir a tots els catalans, malgrat les distàncies geogràfiques i el pensament que pugui, accidentalment, separar-los, sempre que la veu de la Pàtria els crida al compli-

ment del deure sagrat de salvar-la —, ha coincidit repetim, amb la declaració feta pel Govern de Catalunya, des de París, i amb l'exposició política, magnífica i transcendental, feta en nom d'E. R. de C., des de Perpinyà, per aquest gran patrici i una de les més clares intel·ligències amb que avui compte el nostre poble per a l'obra de la seva reconstrucció nacional, que és Carles Pi i Sunyer.

Ens manca espai per a glossar, tal com es mereixen aquests dos darrers esdeveniments històrics. El Govern català, símbol de la unitat nacional, declara solemnement, en nom «dels catalans que hem patit doblement sota l'opressió de Franco, ja que hem perdut alhora la nostra llibertat d'homes i la nostra llibertat de poble», i, contra toda classe de manobres, de dins i de fora d'Espanya, que pretenen seguir mantenint un franquisme sense Franco, que «el nostre poble deurà ésser consultat i haurà de decidir sobre el futur de Catalunya, però és missió del Govern català, d'ell tot sol, la de promoure, en el seu dia, la manifestació de la voluntat popular», però no pas per a

proposar una opció entre República o Monarquia, «sino una alternativa a la vida closa i indefensa de Catalunya». El dret natural i els principis democràtics, proclamats des de la carta de l'Atlàntic fins a la Conferència de Potsdam, ens